

Guidelines

06/2022. sz. iránymutatás a békés vitarendezések gyakorlati megvalósításáról

2.0. változat

Elfogadás időpontja: 2022. május 12.

Korábbi változatok

2.0. változat	2022. május 12.	A 06/2022. sz. iránymutatás elfogadása Az 1.0. változathoz képest csak kisebb szerkesztési kiigazításokat hajtottak végre, a közzététel céljából.
1.0. változat	2021. november 18.	Az Európai Adatvédelmi Testület 06/2021. sz. belső dokumentumának elfogadása Az Európai Adatvédelmi Testület tagjai úgy határoztak, hogy 6 hónap elteltével megvitatják a dokumentum közzétételét, lehetővé téve az Európai Adatvédelmi Testület tagjai számára, hogy az alatt az időszak alatt tapasztalatokat szerezzenek a gyakorlatból.

Tartalomjegyzék

1	HATÁLY ÉS CÉL.....	4
2	A „BÉKÉS VITARENDEZÉS” FOGALMÁNAK MEGHATÁROZÁSA.....	5
2.1	Általános kontextus.....	5
2.2	Az általános adatvédelmi rendelet kontextusa.....	6
2.3	A békés vitarendezések célja általában.....	9
3	ÁLTALÁNOS JOGI ELEMZÉS.....	10
3.1	A békés vitarendezésre irányuló hatáskör mint a felügyeleti hatóságokra ruházott hatáskörök egyike.....	10
3.2	A békés vitarendezési eljárás az egységességi mechanizmus összefüggésében	10
3.2.1	A panaszt fogadó érintett felügyeleti hatóság által az előzetes ellenőrzési szakaszban elért békés rendezés	11
3.2.2	A fő felügyeleti hatóság által megkísérelt békés vitarendezés	12
3.2.3	Az 56. cikk (2) bekezdése szerinti ügyek.....	17
4	JOGI KÖVETKEZMÉNYEK ÉS GYAKORLATI AJÁNLÁSOK.....	18
4.1	A megfelelő ügyintézés elvének alkalmazása a békés vitarendezési eljárásra az egységességi mechanizmus összefüggésében	18
4.2	A fő felügyeleti hatóság által elért békés rendezést követő együttműködési eljárás	19
4.3	Békés vitarendezés az 56. cikk (2) bekezdése szerinti ügyekben.....	20
1. melléklet:	ADOTT ÜGY BÉKÉS VITARENDEZÉS ÚTJÁN TÖRTÉNŐ KEZELÉSÉNEK RELEVÁNS LÉPÉSEI .	22
2. melléklet:	AZOK AZ ORSZÁGOK, AHOL A NEMZETI JOGSZABÁLYOKKAL ÖSSZHANGBAN NEM LEHETSÉGES A BÉKÉS VITARENDEZÉS.....	25

Az Európai Adatvédelmi Testület,

tekintettel a természetes személyeknek a személyes adatok kezelése tekintetében történő védelméről és az ilyen adatok szabad áramlásáról, valamint a 95/46/EK irányelv hatályon kívül helyezéséről szóló, 2016. április 27-i (EU) 2016/679 európai parlamenti és tanácsi rendelet (a továbbiakban: általános adatvédelmi rendelet) 70. cikke (1) bekezdésének e) pontjára, tekintettel az EGT-megállapodásra és különösen annak az EGT Vegyes Bizottság 2018. július 6-i 154/2018 határozatával módosított XI. mellékletére és 37. jegyzőkönyvére¹,

tekintettel eljárási szabályzatának 12. és 22. cikkére,

ELFOGADTA A KÖVETKEZŐ IRÁNYMUTATÁST:

1 HATÁLY ÉS CÉL

1. A gyakorlat rámutatott arra, hogy számos felügyeleti hatóság (a továbbiakban: felügyeleti hatóságok) alkalmazza a békés vitarendezés eszközeit a panaszokkal való foglalkozás során. Az is megfigyelhető, hogy a békés vitarendezéseknek különféle változatai léteznek, valamint hogy ezért a felügyeleti hatóságok a különböző nemzeti jogszabályok miatt eltérően kezelik azokat. Az általános adatvédelmi rendelet csak a (131) preambulumbekkezdésben használja a „békés vitarendezés” kifejezést az általános adatvédelmi rendelet 56. cikkének (2) bekezdése szerinti helyi ügyek kezelésére hivatkozva, de nem korlátozza kifejezetten a lehetőségeket az ilyen helyi ügyek megkönnyítésére. A nem helyi ügyek tekintetében a békés vitarendezések szabályozása terén ebből kifolyólag kialakult hézagot különböző módokon számolták fel, egyesek a tagállami jog révén, mások pedig értelmezés útján. Tekintettel ezekre az eltérő értelmezésekre, valamint a panaszkezelést és a békés vitarendezéseket szabályozó különböző nemzeti jogszabályokra (ha egyáltalán léteznek ilyenek), a békés vitarendezések eszközének gyakorlati megvalósítása tagállamonként jelentősen eltér.
2. A felügyeleti hatóságok hatásköreit a tagállamuk eljárásjogában előírt konkrét követelményeknek megfelelően kell gyakorolni. Ez az ügyek kezelésére is vonatkozik. A nemzeti eljárásjognak ugyanakkor meg kell felelnie az egyenértékűség és a tényleges érvényesülés elvének, és így nem teheti túlzottan nehézé vagy gyakorlatilag lehetetlenné az uniós jog (azaz az általános adatvédelmi rendelet) által biztosított jogok gyakorlását. Ezen iránymutatás révén az Európai Adatvédelmi Testület ezért arra törekszik, hogy bevált gyakorlatokat biztosítson az általános adatvédelmi rendelet következetes nemzeti és uniós szintű alkalmazásához – a békés vitarendezés eszközének alkalmazásához megfelelő mértékben, figyelembe véve a különböző nemzeti eljárási jogszabályokat – amennyiben ilyen eszközt kifejezetten végrehajtottak – az általános adatvédelmi rendelet szerinti egységességi mechanizmus eljárását és a technikai környezetet (IMI).

¹ Ebben az iránymutatásban a „tagállamokra” való hivatkozásokat az „EGT-tagállamokra” való hivatkozásként kell értelmezni.

3. A felügyeleti hatóságok által kezelt ügyek a panaszoktól eltérő eredetűek is lehetnek, például lehetnek médiabeszámolókon vagy hivatalból indított vizsgálatokon alapuló ügyek. Ez az iránymutatás azonban kizárólag az olyan ügyek békés vitarendezésének gyakorlati megvalósításával foglalkozik, amelyek valamely érintett panaszából eredtek, mivel a vitarendezés lehetősége megkívánja, hogy két jogalany között jogvita – ebben az esetben az érintett által az adatkezelővel szemben benyújtott panasz – álljon fenn (lásd még az alábbi 2.1. pontot). Az ilyen panaszok továbbá feloszthatók a következők szerinti ügyekre: i. határokon átnyúló jelleg nélküli nemzeti ügyek, ii. olyan ügyek, amelyek esetében az egységességi mechanizmus alkalmazandó, mivel az ügy határokon átnyúló jellegű, valamint iii. az általános adatvédelmi rendelet 56. cikkének (2) bekezdése alapján helyben kezelt, határokon átnyúló jellegű ügyek. Még ha a gyakorlat azt is mutatja, hogy a békés vitarendezés minden helyzetben lehetséges eljárás, meg kell ismételni, hogy ez az iránymutatás elsősorban a határokon átnyúló jellegű panaszokkal foglalkozik.

2 A „BÉKÉS VITARENDEZÉS” FOGALMÁNAK MEGHATÁROZÁSA

2.1 Általános kontextus

4. Az általános adatvédelmi rendelet nem határozza meg a „békés vitarendezés” kifejezés fogalmát, és csak a (131) preambulumbekkezdésben említi ezt a kifejezést². A „vitarendezés” főnév leginkább idevágó jelentései az „egyezség” és a „vita vagy konfliktus rendezésére irányuló hivatalos megállapodás”. Az Oxford English Dictionary az „amicable” (békés) melléknevet a következőképpen fejt ki: „characterised by friendliness and absence of discord” („a barátságossággal és a viszálykodás hiányával jellemezhető”).
5. A békés vitarendezés jogi szakmában és más nemzetközi dokumentumokban használt általánosabb meghatározása biztosít némi előzetes iránymutatást a békés vitarendezések fogalmának meghatározásához. A Nemzetközi Kereskedelmi Kamara (a továbbiakban: ICC) például számos vitarendezési eljárást biztosít, amely „békés vitarendezésnek” tekinthető³. Úgy tűnik, hogy az ICC-nél a fő békés vitarendezési eljárás a közvetítés, amelyet a következőképpen ismertetnek: „olyan rugalmas

² A (131) preambulumbekkezdés: „¹Azokban az ügyekben, amelyekben az adatkezelő vagy az adatfeldolgozó adatkezelési tevékenységei tekintetében egy másik felügyeleti hatóság jár el fő felügyeleti hatóságként, azonban a panasz konkrét tárgya vagy az esetleges jogsértés kizárólag a panasz benyújtásának helye szerinti tagállamban működő adatkezelő vagy adatfeldolgozó adatkezelési tevékenységeit érinti, és az ügy nem érint jelentős mértékben vagy valószínűsíthetően nem érint jelentős mértékben más tagállamokban élő érintetteket, az a felügyeleti hatóság, amelyhez panasz érkezik, vagy amely e rendelet esetleges megsértését eredményező helyzetet észlel vagy arról egyéb módon értesül, az adatkezelővel békés vitarendezésre törekszik, és ennek sikertelensége esetén gyakorolja valamennyi hatáskörét. ²Ennek ki kell terjednie a felügyeleti hatóság szerinti tagállam területén végzett konkrét adatkezelésre vagy az említett tagállam területén élő érintettekkel irányuló konkrét adatkezelésre; az olyan adatkezelésre, amelyet termékeknek vagy szolgáltatásoknak kifejezetten a felügyeleti hatóság szerinti tagállam területén élő érintettek részére történő kínálásával összefüggésben végeznek; vagy amelyet a tagállami jog szerinti vonatkozó jogi kötelezettségeket figyelembe véve kell értékelni.”

³ <https://iccwbo.org/dispute-resolution-services/mediation/icc-international-centre-for-adr/>

és konszenzusos technika, amelynek keretében egy semleges szereplő segíti a feleket a közöttük fennálló viták tárgyalásos úton történő rendezésében.” Az ICC szerint az ilyen, közvetítés útján elért egyezségek szerződéses kötelezettségek és széles körben érvényre juttathatók. A Kereskedelmi Világszervezet (a továbbiakban: WTO) a békés vitarendezést „kölcönösen elfogadott megoldásként” alkalmazza, amely olyan „tárgyalás útján elért megoldást” jelent az érintett felek között, amely lehetővé teszi a vita gyors és testre szabott megoldását.⁴ Ezen túlmenően az Európai Unió Szellemi Tulajdoni Hivatala (a továbbiakban: EUIPO) a békés vitarendezést olyan „bírószágon kívüli eljárásként” említi, „amely a felek között megtárgyalt megoldáshoz vezet [...] közvetítés útján”⁵. Az Európai Fogyasztói Központ (a továbbiakban: ECC) a békés vitarendezésre⁶ szintén mint a fogyasztói jogviták alternatív rendezéséről szóló irányelvben⁷ megállapítottak szerinti „alternatív vitarendezési eljárások” egy formájára utal, azaz olyan eljárásokként említi azokat, amelyeket „pártatlan, bíróságon kívüli testületek (más néven békéltetők, közvetítők, választottbírák, az ombudsman, és panaszbizottságok) végeznek⁸”, és amelyek során „a fogyasztók és a vállalkozások megkísérik közösen megoldani a vitát [...] mindkét fél meghallgatásával, a jogi helyzet vizsgálatával, a lehetséges megoldások megvitatásával és végül választottbírósi eljárásra irányuló javaslat előterjesztésével⁹”.

6. Mindent egybevetve úgy tűnik, hogy a békés vitarendezések általában olyan eljárásokon keresztül történő alternatív vitarendezésekre utalnak, amelyek az ügy barátságos lezárását eredményezik. Mivel a felek közötti egyezség az eredmény, az eljárás maga békés megközelítést követ. Az eljárások a felek közötti tárgyalásoktól a hivatalos közvetítésekig, és akár a könnyített békéltetési gyakorlatokig terjedhetnek.

2.2 Az általános adatvédelmi rendelet kontextusa

7. Az adatvédelmi hatóságok általi panaszkezeléssel összefüggésben a legtöbb tagállam a békés vitarendezést „alternatív vitarendezési” eljárásnak tekinti. A békés vitarendezést a legtöbb esetben megkönnyíti, ha a felügyeleti hatósághoz panaszt nyújtanak be az általános adatvédelmi rendelet – különösen az érintettek jogai tekintetében történt – állítólagos megsértésével kapcsolatban, az ügynek az érintettek javára történő rendezése végett. Ilyen esetekben az adatkezelő és az érintett között kell elérni az egyezséget, a felügyeleti hatóság felügyelete alatt, amely moderálja az események lefolyását. A felügyeleti hatóság így a panasz rendezésére irányuló eljárás mintegy segítőjeként jár el. A felügyeleti

⁴ Wolfgang Alschner: *Amicable Settlements of WTO Disputes: Bilateral Solutions in a Multilateral System (A WTO-viták békés rendezése: Kétoldalú megoldások egy többoldalú rendszerben)*, World Trade Review, 13 (1) kiadás, 2014, 65–102. o.

⁵ EUIPO, a fellebbezési tanács elnökségének 2013. július 5-i 2013-3. sz. határozata a jogviták békés rendezéséről („Határozat a közvetítésről”), <https://euiipo.europa.eu/ohimportal/en/mediation#>

⁶ https://europa.eu/youreurope/citizens/consumers/consumers-dispute-resolution/informal-dispute-resolution/index_hu.htm

⁷ 2013/11/EU irányelv a fogyasztói jogviták alternatív rendezéséről, valamint a 2006/2004/EK rendelet és a 2009/22/EK irányelv módosításáról.

⁸ https://europa.eu/youreurope/citizens/consumers/consumers-dispute-resolution/out-of-court-procedures/index_hu.htm

⁹ Például a <https://www.evz.de/einkaufen-internet/odr-adr/beratung-schlichtung.html> egyenértékű német weboldal.

hatóság – a tényleges „közvetítő” eltérően – aktívan részt vesz az eljárásban, mivel továbbra is teljesítenie kell a felügyeleti hatóságként rá háruló kötelezettségeket, ezért kezelnie kell a panaszt, megfelelő mértékben ki kell vizsgálnia a panasz tárgyát, megfelelő mértékben meg kell vizsgálnia a panasz tárgyát és annak sajátosságait, és tájékoztatnia kell az érintettet a panaszhoz fűződő fejleményekről vagy eredményről.

8. Tekintettel arra, hogy az általános adatvédelmi rendelet viszonylag hallgat a békés vitarendezésekről, többnyire az egyes tagállamok jogától és politikájától fog függni az, hogy melyik alternatív vitarendezési eljárást követik, illetve, hogy mely követelmények és feltételek szabályozzák azt az eljárást. Az állandó gyakorlat vizsgálata szerint a nemzeti jogrendszerek többsége a békés vitarendezésekkel való foglalkozás során magában foglalja az eljárásban érintett fogadó felügyeleti hatóságot, az adatkezelőt (vagy adatfeldolgozót) és az érintettet, valamint, adott esetben a fő felügyeleti hatóságot is.
9. Meg kell jegyezni, hogy egyes tagállamokban az érintett nem fele az adatkezelővel szembeni közigazgatási eljárásnak. Az ilyen tagállamokban a felügyeleti hatóság az ezen iránymutatásban leírtakhoz hasonló vitarendezési eljárást alkalmazhat, és lezárhat egy ügyet, ha úgy ítéli meg, hogy az adatkezelő eleget tett a követeléseknek, de az érintett meghallgatása nélkül. Ez az iránymutatás azonban nem foglalkozik az ilyen vitarendezési eljárásokkal.
10. A békés vitarendezéseket elsősorban adott eljárás bármely szakaszában lehetségesnek tekintik, még akkor is, ha egyes felügyeleti hatóságok szerint azok csak az ügy elbírálásának korai szakaszaiban megvalósíthatók, még mielőtt bármilyen más intézkedésre sor került volna. Egyes tagállamokban a békés vitarendezés csak helyi ügyekben alkalmazandó, mivel az általános adatvédelmi rendelet ezt a kifejezést csak a (131) preambulumbekzdésben használja, ahol az érintett felügyeleti hatóság helyi ügyekben követett módszerét ismertetik annak megfelelően. A felügyeleti hatóságok többsége azonban bármilyen típusú ügyben megengedhetőnek nyilvánítja a békés vitarendezés eszközt, függetlenül attól, hogy az ügy határokon átnyúló jellegű-e vagy egyébként helyi jellegű-e.
11. Ami a (131) preambulumbekzdést illeti, az ilyen megállapodások hatálya azokra az ügyekre korlátozódik, amelyekben a panaszt fogadó érintett felügyeleti hatóság megállapítja, hogy a konkrét tárgy vagy az esetleges jogsértés kizárólag a panasz benyújtásának helye szerinti tagállamban működő adatkezelő vagy adatfeldolgozó adatkezelési tevékenységeit érinti, és az ügy nem érint jelentős mértékben vagy valószínűsíthetően nem érint jelentős mértékben más tagállamokban élő érintetteket. Ahogyan azt a preambulumbekzdés megállapítja, a békés vitarendezésre való törekvésre irányuló döntésnek ezután ki kell terjednie: i. a tagállam területén végzett konkrét adatkezelésre vagy az említett tagállam területén élő érintettekkel irányuló konkrét adatkezelésre, ii. az olyan adatkezelésre, amelyet termékeknek vagy szolgáltatásoknak kifejezetten a tagállam területén élő érintettek részére történő kínálásával összefüggésben végeznek, vagy iii. amelyet a tagállami jog szerinti vonatkozó jogi kötelezettségeket figyelembe véve kell értékelni. A békés vitarendezést kifejezetten megengedő jogszabályok másrészt nem korlátozódhatnak ezekre a követelményekre.
12. Annak eldöntése, hogy a békés vitarendezés lefolytatható-e vagy sem elvileg a tagállami jogtól és/vagy

a részt vevő felügyeleti hatóság mérlegelési jogkörétől függ. Ami azokat a kritériumokat illeti, amelyek alapján az ügyeket békés vitarendezés keretében rendezhetőnek lehet tekinteni, azok egyrészt magukban foglalhatják többek között azt, hogy a felügyeleti hatóság milyen módon szerzett tudomást az ügyről. A békés vitarendezés eljárása ezért csak olyan ügyekben tekinthető alkalmazhatónak, amelyek esetében panaszt nyújtottak be.

13. A békés vitarendezés általában csak az érintetteknek az általános adatvédelmi rendelet 12. cikkében és azt követő cikkeiben megállapított jogait érintő ügyekben tekintendő lehetségesnek, mivel az érintett csak ekkor rendelkezhet saját jogaival a vitarendezésben részt vevő félként. Az egyes tagállamok nemzeti jogszabályainak kellő figyelembevételével azonban az ilyen döntés a felügyeleti hatóság mérlegelési jogkörébe tartozik, mivel annak az adott ügy tágabb képét kell értékelnie.
14. Másrészt meghatározóak lehetnek az ügy ténybeli körülményei. Az ilyen különleges körülményeket, amelyek alapján meghatározzák, hogy a békés vitarendezés lebonyolítható-e vagy sem, szabályozhatják nemzeti jogszabályok, mivel az általános adatvédelmi rendelet hallgat a kérdésben (eltekintve a (131) preambulumbekendéstől). A gyakorlatban a következő általános kritériumok vezérelhetik a felügyeleti hatóságot a békés vitarendezési eljárás megindítására irányuló döntés meghozatala során: fennáll a valószínűsége annak, hogy az ügy egyáltalán békésen rendezhető; az ügyben csupán korlátozott számú érintett van, és hogy felismerhető-e rendszerszerű hiba¹⁰; az adatvédelmi jogsértés véletlen vagy akaratlan (gondatlanság értelmében); az ügy korlátozott számú személyes adat kezelését foglalja magában; a jogsértés hatásai nem komoly időtartamúak és jellegűek (azaz nincsenek súlyos következmények és nem áll fenn a szabadságok és jogok megsértése). Ezenkívül döntő tényező lehet annak valószínűsége, hogy a jövőben további jogsértések fognak bekövetkezni. Emellett döntő jelentőségű lehet a felügyeleti hatóság jogérvényesítési tevékenységének szélesebb társadalmi jelentősége és közérdeke, figyelembe véve a különleges éberség azonosított területeit is, valamint azt, hogy a felügyeleti hatóság milyen mértékben képes hatékony és eredményes intézkedéseket hozni.

1. példa:

Az adatkezelő vagy az adatfeldolgozó beleegyezik, hogy a felügyeleti hatóság által a panasz rendezése érdekében kért bármilyen információt rendelkezésre bocsát, például annak egyértelmű bizonyítékát, hogy adatvédelmi incidens esetén eleget tett az általános adatvédelmi rendelet 33. és 34. cikkében foglaltaknak. A kérést azért nem teljesítették haladéktalanul (az általános adatvédelmi rendelet 12. cikkével összhangban), mert a belső kommunikációs folyamatban eltérés volt.

15. Mindazonáltal fontos megjegyezni, hogy bármely felügyeleti hatóságnak joga van az ügy további kivizsgálásához, még azután is, ha a békés rendezés célravezető volt, jóllehet saját kezdeményezésből indított eltérő vagy egyéb eljárás keretében. A hatóság hivatalból folytathatja az eljárást, ha például úgy ítéli meg, hogy bírságot kell kiszabni, vagy ugyanazon adatkezelővel kapcsolatban más hasonló panaszok érkeznek hozzá, amelyek arra a következtetésre vezetnek, hogy az adatkezelő nem

¹⁰ Vö. az e kritériumra vonatkozó alábbi 2. példával.

teljesítette az adatvédelmi jogsértés(ek) orvoslására vonatkozó kötelezettségvállalását, vagy ha a panasz és/vagy a vizsgálat olyan egyéb, esetlegesen rendszerszintű jogsértéseket tár fel, amelyek szélesebb körű következményekkel vagy hatásokkal járhatnak más érintettekre nézve. Ugyanez vonatkozik arra az esetre is, ha a békés vitarendezés valamely panasznak csak részeit érinti, míg az ügy egyéb vagy további kérdéseit más módon kezelik. Továbbá a békés vitarendezés nem zárja ki, hogy az érintett ismét a felügyeleti hatósághoz forduljon, amennyiben (később) kiderül, hogy az adatkezelő nem tett eleget a megállapodásuk szerinti rendezésnek. Ezeket a körülményeket a békés vitarendezés megvalósulását megelőzően egyértelmű és átlátható módon közölni kell az adatkezelővel és a panaszossal.

2. példa:

Az érintett panaszt tesz arra vonatkozóan, hogy az adatkezelő azonosítási eszközként útlevelet kér annak érdekében, hogy törölje az érintettnek az adatkezelő platformján vezetett fiókját. A felügyeleti hatóság úgy ítéli meg, hogy az egyedi panasz alkalmas a békés vitarendezés megkísérlésére abban az értelemben, hogy az érintett elégedettségét el lehet érni, ha az útlevél iránti igénytől eltekintenek, a fiókot pedig törlik. A felügyeleti hatóság azonban saját kezdeményezésű vizsgálatot indít az adatkezelőnek a platformfiókok tekintetében végzett adatkezelésre vonatkozó szabályzataival kapcsolatban annak biztosítása érdekében, hogy az adatkezelő összhangba hozza szabályzatait az általános adatvédelmi rendelet rendelkezéseivel.

2.3 A békés vitarendezések célja általában

16. A békés vitarendezés, amellyel, hogy segítségével az érintett megelégedésére szolgáló eredmény érhető el, egyben eszköz is ahhoz, hogy az adatkezelő eleget tegyen az általános adatvédelmi rendelet követelményeinek. Abban az esetben, ha a panaszt azért nyújtják be, mert az adatkezelő nem teljesítette az érintettnek az általános adatvédelmi rendelet 12–22. cikke szerinti jogait, az érintett jogainak érvényre juttatását a szereplők közötti békés vitarendezéssel fel lehet gyorsítani. Annak a mércének, amellyel a panasz békés vitarendezésének sikeressége mérhető, két elemet kell magában foglalnia: egyrészt az érintettnek a panaszban felvetett konkrét problémákkal kapcsolatban a konkrét ügyben elért elégedettsége, másrészt pedig adott esetben és amennyiben a nemzeti jog előírja, az adatkezelő által a felügyeleti hatóság rendelkezésére bocsátott bizonyíték arról, hogy eleget tett az érintett kéréseinek és megfelelt az alkalmazandó adatvédelmi követelményeknek. A felügyeleti hatóságnak azonban a gyakorlatban – és figyelembe véve az ügy körülményeit és az ügyben részt vevő többi felügyeleti hatósággal folytatott együttműködést – meg kell határoznia, hogy a békés vitarendezés elegendő-e az általános adatvédelmi rendeletnek való teljes körű megfelelés eléréséhez az egyéni adatkezelővel szembeni egyéni panasszal kapcsolatos vagy abból eredő jogi problémákra figyelemmel.
17. A békés vitarendezést ezért tágan kell értelmezni, a felügyeleti hatóság rendelkezésére álló, az érintettek panaszainak kezelésére és az érintettek jogai védelmének biztosítására szolgáló lehetőségek egyikeként. Ugyanakkor el kell ismerni, hogy a békés vitarendezés nem lehet megfelelő megoldás minden ügyre. Míg maguknak a felügyeleti hatóságoknak a feladata annak meghatározása, hogy egy

adott ügyben lehetőség van-e a békés vitarendezés lefolytatására vagy sem, az erre irányuló értékelést strukturált, egységes, átlátható és megmagyarázható – például a 12. pontban és az azt követő pontokban említett – kritériumok alapján kell elvégezni, figyelembe véve adott esetben a nemzeti jog rendelkezéseit.

18. A felügyeleti hatóság korrekciós hatáskörei kiemelkedő fontosságúak azon magas szintű védelem érvényre juttatása és fenntartása szempontjából, amelyet az általános adatvédelmi rendelet kíván megteremteni minden érintett számára, akik gyakran nehéz vagy akár az adatkezelőtől függő helyzetben vannak. Valamely vita békés vitarendezési eljárás útján történő rendezése, amelynek során egy felügyeleti hatóság kezeli a folyamatot egy segítőhöz hasonlóan, megoldást jelenthet az egyensúlyhiány felszámolására és kezelésére, valamint arra, hogy minden fél, különösen jogai érvényre juttatása tekintetében az érintett számára elfogadható megoldást találjanak.

3 ÁLTALÁNOS JOGI ELEMZÉS

3.1 A békés vitarendezésre irányuló hatáskör mint a felügyeleti hatóságokra ruházott hatáskörök egyike

19. A békés vitarendezési eljárás jogalapját az általános adatvédelmi rendelet (az általános adatvédelmi rendelet 57. cikke (1) bekezdésének a) és f) pontja) által közvetlenül a felügyeleti hatóságokra ruházott feladatok, valamint – amennyiben létezik – a nemzeti jog által az általános adatvédelmi rendelet 58. cikkének (6) bekezdése keretében a felügyeleti hatóságokra ruházott hatáskörök képezik.
20. Az első esetben az általános adatvédelmi rendelet 57. cikke (1) bekezdésének a) és f) pontja általában alkalmazandó, és szilárd alapot biztosít a felügyeleti hatóság számára ahhoz, hogy minden lehetséges módot feltárjon a panaszok „kezelésére” (lásd az 57. cikk (1) bekezdésének f) pontját) és „kikényszerítse” a rendelet megfelelő alkalmazását (lásd az 57. cikk (1) bekezdésének a) pontját). Az 57. cikk (1) bekezdésének a) 77. és a 78. cikkel összefüggésben értelmezett f) pontja egyéni jogot biztosít arra, hogy minden panaszt (amennyiben az elfogadható) a panasz jellegének és körülményeinek megfelelő eredmény eléréséhez szükséges mértékben kezeljenek és vizsgáljanak. Mindazonáltal az egyes illetékes felügyeleti hatóságok mérlegelési jogkörébe tartozik annak eldöntése, hogy egy panaszt milyen mértékben kell vizsgálni. Eredmény lehet például az, hogy a panaszban érintett felek a felügyeleti hatóság beavatkozásával békés úton rendezik az ügyet.
21. A második forgatókönyv szerint az általános adatvédelmi rendelet 58. cikkének (6) bekezdése értelmében a tagállamok felhatalmazhatják a felügyeleti hatóságokat arra, hogy a nemzeti jog alapján további hatásköröket gyakoroljanak. A békés vitarendezés felügyeleti hatóság (ideértve a fő felügyeleti hatóságot is) általi eléréséhez szükséges operatív ügykezeléssel kapcsolatos kérdések konkrét részletei e nemzeti rendelkezésekben találhatóak.

3.2 A békés vitarendezési eljárás az egységességi mechanizmus összefüggésében

22. Ha értékelni kívánjuk a békés vitarendezés szerepét az egységességi eljárás összefüggésében, először

is az ilyen eljárásnak az általános adatvédelmi rendelet 60. cikkének (1) bekezdésében megállapított logikájára lehet hivatkozni. Amint azt az Európai Adatvédelmi Testületnek az általános adatvédelmi rendelet 60. cikkének alkalmazásáról szóló 02/2022 sz. iránymutatása¹¹ pontosítja: „a 60. cikk (1) bekezdése alapvető és átfogó elveket állapít meg, amelyek a felügyeleti hatóságok közötti teljes együttműködés során alkalmazandók. E cikk szövegével összhangban az együttműködési eljárás fő koncepcióit a »konszenzusra törekedve« megfogalmazás és a »minden releváns információt kicserélnek egymással« kötelezettség alkotják.” Továbbá „[...] ezeknek a kötelezettségeknek a fő felügyeleti hatóságnak és minden érintett felügyeleti hatóságnak eleget kell tennie (kölsönös kötelezettség)”.

3.2.1 A panaszt fogadó érintett felügyeleti hatóság által az előzetes ellenőrzési szakaszban elért békés rendezés

23. Az Európai Adatvédelmi Testület rá kíván mutatni arra, hogy bár a békés vitarendezés csak a (131) preambulumbekkezdéssel összefüggésben kerül említésre, a nemzeti eljárási jogszabályoktól függően a békés vitarendezésre való törekvés akkor is bevált gyakorlat lehet, ha a felügyeleti hatóság olyan ügyet kezel, amelynek esetében nem teljesülnek az általános adatvédelmi rendelet 56. cikkének (2) bekezdésében megállapított feltételek.
24. A (131) preambulumbekkezdés önmagában nem akadályozza meg azt az érintett felügyeleti hatóságot, amelyhez a panasz érkezik abban, hogy az előzetes ellenőrzés keretében – amellet hogy megállapítsa, hogy a panasz „teljes mértékben” határokon átnyúló jellegű – megkíséreljen ilyen vitarendezésre törekedni. A konkrét megközelítés mindazonáltal függhet attól, hogy az adatkezelő rendelkezik-e tevékenységi hellyel a fogadó felügyeleti hatóság területén vagy sem. Amint az a 2. szakaszban már tisztázásra került, a békés vitarendezés egyik elválaszthatatlan jellemzője az abban részt vevő felek kölcsönös elégedettsége, és különösen a panaszos elégedettsége. Ha ez az eset áll fenn, és az érintett felügyeleti hatóság előzetesen éri el az ilyen elégedettséget, a panasz ellenőrzési szakaszában, például miután az adatkezelő mind az érintett, mind a fogadó felügyeleti hatóság meglegedésére eleget tett az érintettek jogaira vonatkozó kérésnek, a fogadó felügyeleti hatóságnak már nem kell tájékoztatnia a fő felügyeleti hatóságot az ügyről az 56. cikk szerinti IMI-értesítés útján, mivel a panasz tárgya már nem áll fenn. Ennek megfelelően nem szükséges egységességi eljárást indítani az ügy IMI-be való feltöltésével.
25. A (125) preambulumbekkezdés szerint az egységességi mechanizmus összefüggésében az érintett adatkezelőre vagy adatfeldolgozóra vonatkozó, jogilag kötelező erejű döntések elfogadására általában a fő felügyeleti hatóság illetékes. Sőt mi több, az általános adatvédelmi rendelet 56. cikkének (6) bekezdése értelmében a fő felügyeleti hatóság az adatkezelő vagy adatfeldolgozó „egyetlen kapcsolattartója” a szóban forgó, határokon átnyúló adatkezeléssel kapcsolatban. Annak a felügyeleti hatóságnak, amelyhez a panasz érkezik, ezért megfelelő időben tájékoztatnia kell az ügyről és az

¹¹ Az Európai Adatvédelmi Testület az általános adatvédelmi rendelet 60. cikkének alkalmazásáról szóló 02/2022. sz. iránymutatásának 37. és 38. pontja.

eredményről a fő felügyeleti hatóságot, például negyedévente (azaz: az önkéntes kölcsönös segítségnyújtás révén), az egységességi mechanizmus elválaszthatatlan részét képező együttműködési követelménnyel összhangban annak érdekében, hogy a fő felügyeleti hatóság képes legyen megtenni az adott adatkezelő tekintetében általa megfelelőnek ítélt bármely intézkedést.

26. Ez azt jelenti, hogy a fő felügyeleti hatóságot folyamatosan tájékoztatni kell az érintett felügyeleti hatóság által az ilyen előzetes szakaszban elért sikeres békés vitarendezésekről, összesített formában is. E tekintetben konkrétabb iránymutatást nyújt az alábbi 4. szakasz („Ajánlások”).
27. Magától értetődő, hogy vannak olyan ügyek, amelyek esetében előfordulhat, hogy az érintett felügyeleti hatóság által az adatkezelővel/adatfeldolgozóval elért vitarendezés csak részleges, azaz nem minden kérdésnek adnak helyt, így a fő felügyeleti hatóság részvétele elengedhetetlenné válik annak érdekében, hogy az általános adatvédelmi rendelet által előírányzott valamennyi jogorvoslati lehetőséget biztosítani lehessen az érintett számára.
28. JOGKÖVETKEZMÉNYEK: Az a békés vitarendezés, amelynek elérésére az érintett felügyeleti hatóság a beérkezett panasz tekintetében végzett előzetes ellenőrzési tevékenység részeként jogosult, szükségtelenné teheti a 60. cikk szerinti eljárás megindítását, amennyiben a vitarendezés az érintett felek teljes körű megelégedésére történt. Ha nem ez a helyzet, és az Alapjogi Charta 41. cikkében foglalt, a megfelelő ügyintézéshez való jogra vonatkozó elv miatt, amely az egységességi mechanizmus szerinti ügyekre is alkalmazandó, a fő felügyeleti hatóságnak meg kell vizsgálnia, hogy az érintett felügyeleti hatóság az előzetes szakaszban miért nem tudta békés vitarendezéssel rendezni az ügyet, és el kell döntenie, hogy egy újabb kísérlet a panasz észszerű időn belüli megoldásához vezethet-e.

3.2.2 A fő felügyeleti hatóság által megkísérelt békés vitarendezés

29. Amennyiben a fő felügyeleti hatóság úgy dönt, hogy az ügy beérkezését követően megkísérli a békés vitarendezést, az egyik teljesítendő kulcsfontosságú követelmény ismét az egységességi mechanizmus együttműködési eljárásának logikájából ered, azaz abból, hogy az érintett felügyeleti hatóságoknak és a fő felügyeleti hatóságnak együtt kell működniük konszenzus elérésére törekedve.
30. Fontos megállapítani, hogy az Európai Adatvédelmi Testület elismeri, hogy a fő felügyeleti hatóság az eljárás bármely szakaszában hivatalosan meghallgathatja az érintettet (a panaszt fogadó érintett felügyeleti hatóság mint kapcsolattartó útján), és az összes érintett fél (pl. az érintett, az adatkezelő, az érintett felügyeleti hatóság(ok) és esetleg harmadik felek) egyetértésével az állítólagos jogsértés orvoslása után lezárhatja az ügyet még külön nemzeti szabályozás hiányában is. A fő felügyeleti hatóság ezt megteheti, ha úgy ítéli meg, hogy az ügy kivizsgálása során összegyűjtött információ elegendő ahhoz, hogy az ügyet ilyen formában zárja le. A vitarendezés e formája az ügykezelés feltételeinek és követelményeinek meghatározása tekintetében fennálló mérlegelési mozgástér miatt átvilágítási megközelítésként értelmezhető, mivel olyan megoldást kínál, amely lehetővé teszi a felügyeleti hatóságok számára, hogy fenntartsák az általános adatvédelmi rendelet által megteremtteni kívánt magas szintű védelmet annak elismerésével, hogy egyes ügyek hatékonyan megoldhatók a felek közötti

interakció megkönnyítésével. Előnyös lehet a panaszos számára, akinek az általános adatvédelmi rendelet szerinti jogait gyorsan meg lehet védeni, valamint az adatkezelő számára is, aki lehetőséget kap arra, hogy magatartását összhangba hozza az általános adatvédelmi rendelettel.

31. Ez azt jelenti, hogy a fő felügyeleti hatóságnak szem előtt kell tartania azt, hogy az érintett felügyeleti hatóságokat az eljárás valamennyi szakaszában tájékoztatni szükséges. Valójában míg a fő felügyeleti hatóság vitathatatlanul az érintett adatkezelő egyetlen kapcsolattartója (lásd ismét az általános adatvédelmi rendelet 56. cikkének (6) bekezdését), a panaszosnak rendelkezésére áll az egységességi mechanizmus annál az illetékes érintett felügyeleti hatóságnál, amelyhez a panasz beérkezett.
32. Ez a kölcsönös információcsere a jogszerű eljárás és a panaszos azon joga tiszteletben tartásának biztosítására is szolgál, hogy a fő felügyeleti hatóság által megkísérelt eljárás során meghallgassák, részben azzal a céllal, hogy az érintett felügyeleti hatóság által már rendelkezésre bocsátott információkon felül kifejtse nézeteit. Ezen a ponton kulcsfontosságú a fő felügyeleti hatóságnak a teljes folyamat segítőként betöltött szerepe, amit az érintett felügyeleti hatósággal való információcsere és dokumentumcsere útján valósít meg. Emlékeztetni kell arra is, hogy a fő felügyeleti hatóságnak a panaszok az érintett és az adatkezelő közötti békés vitarendezésre irányuló kísérlet útján történő kezelésével kapcsolatos mérlegelési jogkörét az általános adatvédelmi rendelet 60. cikkének (1) bekezdése alapján kicserélt információk és dokumentumok szükségszerűen befolyásolják, különösen akkor, ha az érintett felügyeleti hatóság az ellenőrzési szakaszban már sikertelen kísérletet tett az ilyen békés vitarendezésre.
33. Annak a fő felügyeleti hatóságnak, amely a békés vitarendezést választja a vitának az adatkezelővel való rendezésére, valójában szem előtt kell tartania annak valószínűségét, hogy ez a megközelítés sikeres eredményre vezethet-e, azaz biztosíthatja-e az érintett jogainak védelmét, valamennyi releváns körülményre, többek között annak az érintett felügyeleti hatóságnak a várakozásaira is figyelemmel, amely továbbította a panaszt a fő felügyeleti hatóság számára az általános adatvédelmi rendelet 56. cikkének (1) bekezdése követelményei értelmében. Amennyiben az érintett felügyeleti hatóság a 60. cikk (1) bekezdése értelmében különösen azt közli, hogy az ellenőrzési szakaszban már történt erre irányuló kísérlet, de sikertelen volt, akár azért, mert az érintett elutasította az adatkezelővel való vitarendezés elfogadását, akár azért, mert az adatkezelő nem válaszolt az érintett felügyeleti hatóságnak az érintett kérésének teljesítésére irányuló felkérésére, akkor a fő felügyeleti hatóságnak nagyon gondosan mérlegelnie kell azt, hogy a panasz békés úton történő rendezésére irányuló új kísérlet az érintettek érdekeit szolgálja-e, és általában az adatvédelmi jogot. A kívánatosabb fellépés egy olyan formálisabb megközelítés lehet, amely szerint a fő felügyeleti hatóság valamennyi hatáskörét gyakorolja az adatkezelővel szemben az általános adatvédelmi rendelet 58. cikke értelmében is. Ugyanez vonatkozik arra az esetre is, ha az érintett felügyeleti hatóság nem tett ilyen kísérletet a panaszok a fő felügyeleti hatósághoz történő továbbítása előtt, bármilyen alapon, és ennek megfelelően e tekintetben semmilyen információt nem közölt a fő felügyeleti hatósággal. Ha a fő felügyeleti hatóság figyelmet fordít annak valószínűségére, hogy a békés vitarendezés sikeres lesz-e, azzal mindkét esetben lehetővé válik, hogy a fő felügyeleti hatóság a szóban forgó ügy kezelésére szolgáló legmegfelelőbb módot válassza, csökkentve ezáltal a szükségtelen adminisztratív terhet és

elkerülve az érintett felügyeleti hatóság(ok) aggályainak és kételyeinek, vagy akár az indokolt és releváns kifogásainak kezelésére irányuló erőforrás-igényes egységességi eljárás kockázatát.

34. Ha a fő felügyeleti hatóság arra a következtetésre jut, hogy a szóban forgó ügyben helyénvaló a békés vitarendezés, akkor úgy kell tekintenie, hogy a vitarendezés egységességi eljárás részét képezi, és ennek megfelelően kell eljárnia. Az Európai Adatvédelmi Testület a 60. cikkről szóló iránymutatásban már egyértelművé tette, hogy „a konszenzus elérésének elősegítése érdekében az információkat akkor kell megosztani, amikor a fő felügyeleti hatóság még mindig figyelembe tudja venni az érintett felügyeleti hatóságok álláspontját. Ennek [...] meg kell akadályoznia, hogy az érintett felügyeleti hatóságok számára kész tényeket mutassanak be, például azért, mert az eljárás bizonyos szakaszai a nemzeti jog alapján kizárhatók¹²”.
35. A békés vitarendezési eljárás összefüggésében ez azt jelenti, hogy a fő felügyeleti hatóságnak a 60. cikk (3) bekezdésének első mondata értelmében a javasolt rendezést annak a befejezését megelőzően kell megosztania az érintett felügyeleti hatósággal/hatóságokkal. Amint azt az Európai Adatvédelmi Testület a 60. cikkről szóló iránymutatásban kifejtette: „[...] az érintett felügyeleti hatóságok együttműködési eljárásban való részvétele nem korlátozódik a 60. cikk (4) bekezdése szerinti releváns és indokolt kifogás emelésének jogára. Különösen a döntéstervezet létrehozása előtt az érintett felügyeleti hatóságoknak hozzá kell tudniuk járulni az átfogó eljáráshoz, és a döntéstervezet létrehozása előtt is kifejtethetik véleményüket¹³.”
36. Nyilvánvaló, hogy a fő felügyeleti hatóság mérlegelési jogkörébe tartozik, hogy az előző bekezdésekben említett valamennyi tényezőre tekintettel megállapítsa, hogy a szóban forgó ügyben valóban szükség van-e az érintett felügyeleti hatóság(ok)kal való informális konzultációra. Amint arra a fenti 12. pontban és az azt követő pontokban emlékeztettünk, a panasznak a békés rendezését lehetővé tevő tulajdonságai kétségtelenül lehetővé tehetik a fő felügyeleti hatóság és az érintett felügyeleti hatóság számára, hogy – részben a 60. cikk (1) bekezdése alapján a panasz fő felügyeleti hatósághoz történő továbbításakor előre kicserélt információk alapján – már kialakítsák álláspontjukat a panasznak a panaszos teljes megelégedésére, a jogvita okának a gyökerénél való megszüntetésével történő rendezésének lehetőségéről. Ilyen esetben a fő felügyeleti hatóság megállapíthatja, hogy a panasz rendezése közvetlenül az általános adatvédelmi rendelet 60. cikkének (3) bekezdése alapján benyújtandó döntéstervezet tárgyát képezheti. Amennyiben az érintett felügyeleti hatóság azt közölte, hogy az ellenőrzési szakaszban nem sikerült a vitát békésen rendezni, vagy hogy egyszerűen nem tett kísérletet a rendezésre az ügy fő felügyeleti hatóságnak történő továbbítása előtt, akkor a fő felügyeleti hatóságnak viszont szem előtt kell tartania az egységességi eljárás konszenzusos célját, és előzetesen törekednie kell az érintett felügyeleti hatóság(ok)kal való informális konzultációra annak értékelése érdekében, hogy egy (vagy egy másik) kísérlet a panasz észszerű lezárásához vezethet-e.

¹² Az Európai Adatvédelmi Testületnek az általános adatvédelmi rendelet 60. cikkének alkalmazásáról szóló 02/2022. sz. iránymutatásának 55. pontja.

¹³ Az Európai Adatvédelmi Testület az általános adatvédelmi rendelet 60. cikkének alkalmazásáról szóló 02/2022. sz. iránymutatásának 93. pontja.

37. A fő felügyeleti hatóságnak végső soron az általános adatvédelmi rendelet 60. cikkének (3) bekezdésével összhangban döntéstervezetet kell benyújtania az érintett felügyeleti hatóságokhoz, amelyben meghatározza a vitarendezés feltételeit (ideértve az adatkezelő/adatfeldolgozó által annak érdekében bizonyíthatóan megtett lépéseket is, hogy a panaszosok kéréseit a teljes körű megelégedésükre teljesítse). Amint azt a 60. cikkről szóló iránymutatás egyértelművé teszi, a fő felügyeleti hatóság minden esetben köteles döntéstervezetet benyújtani az érintett felügyeleti hatóságoknak, abban az esetben is, ha a panaszt a panaszos a 60. cikk szerinti eljárás megindítását követően visszavonja, vagy ha a nemzeti jog szerint nem adnak ki érdemi (végleges) döntést¹⁴. Ugyanez vonatkozik arra az esetre is, ha az ügyeket (csupán) visszavonandónak tekintik, például a nemzeti jog alapján. Ilyen esetben a döntéstervezet az egységességi eljárásban részt vevő valamennyi felügyeleti hatóság közötti végső koordinációs eszközként szolgál¹⁵.
38. A fent említettek szerint a döntéstervezet a fő felügyeleti hatóság által az érintett felügyeleti hatóságok egyetértésével elért vitarendezés konszolidálását szolgálja. Ez egy „*sui generis*” döntés, amely megállapítja, hogy a fő felügyeleti hatóság a panaszt az érintett felek (különösen az érintett, az adatkezelő) kölcsönös megelégedésével rendezte, minélfogva ezt az elégedettséget a fő felügyeleti hatóság nemzeti jogának követelményeivel összhangban jelezni kell, továbbá megállapítja, hogy az ügy kezelése ennek megfelelően megszűnik. A fő felügyeleti hatóság valójában nem utasítja vissza és nem is utasítja el a panaszt, de helyt sem ad annak; az elért békés vitarendezés ebből a szempontból más eredményt képvisel a panaszkezelési eljárásnak az egységességi mechanizmus összefüggésében történő, a felek közötti, a fő felügyeleti hatóság intézkedésével a peres eljárás okát felszámoló megállapodás útján történő megszüntetésére.
39. Az egységességi eljárás által jogbiztonsági és átláthatósági okokból szükségessé tett ilyen eszköz hivatalos benyújtásával kezdetét veszi az érintett felügyeleti hatóság(ok) által az általános adatvédelmi rendelet 60. cikkének (4) bekezdése szerinti reagálásra rendelkezésre álló négyhetes időszak. E tekintetben hangsúlyozni kell, hogy amennyiben megfelelő információcserére került sor a döntéstervezet benyújtása előtt, amint azt az előző bekezdésekben kifejtettük, és az érintett felügyeleti hatóság(ok) soha nem jelezték(k) kétségüket azzal kapcsolatban, hogy a panasz békés úton rendezhető, részben az együttműködés szellemében körültekintően mérlegelniük kell, hogy kívánnak-e kifogást emelni az elért rendezés megállapításával szemben.
40. Ez nem jelenti azt, hogy az érintett felügyeleti hatóságok nem emelhetnek indokolt és releváns kifogásokat ezekben a helyzetekben; a békés vitarendezés egész logikája azonban abban rejlik, hogy az érintett (és az adatkezelő) kellő időben és kölcsönös megállapodás alapján megalapozott elégedettséget ér el, amelynek az egységességi mechanizmus összefüggésében való sikerének esélyét a fő felügyeleti hatóság a fent említett számos tényező fényében értékeli. Mindent egybevetve, az indokolt és releváns kifogásoknak kivételesnek kell lenniük a békés vitarendezési ügyekben,

¹⁴ Az Európai Adatvédelmi Testület az általános adatvédelmi rendelet 60. cikkének alkalmazásáról szóló 02/2022. sz. iránymutatásának 99. pontja.

¹⁵ Az Európai Adatvédelmi Testület az általános adatvédelmi rendelet 60. cikkének alkalmazásáról szóló 02/2022. sz. iránymutatásának 100. pontja.

amennyiben a fő felügyeleti hatóság kellően figyelembe vette a konszenzus célját az eljárás lefolytatása során; így a felülvizsgált döntéstervezetek és/vagy vitarendezések fordulót el lehet kerülni (és el is kell kerülni).

41. Amennyiben nincsenek (hosszabb) indokolt és releváns kifogások, az eljárás a 60. cikk (6) bekezdése szerinti helyzethez vezet, azaz a döntéstervezet kötelező lesz a fő felügyeleti hatóságra és az érintett felügyeleti hatóságokra nézve. Ezt követően a 60. cikk (7) bekezdésének megfelelően a fő felügyeleti hatóság elfogadja a döntést és közli azt az adatkezelő, vagy adott esetben az adatfeldolgozó tevékenységi központjával vagy egyetlen tevékenységi helyével, továbbá a releváns tények és indokok összefoglalásával tájékoztat. Az az érintett felügyeleti hatóság, amelyhez a panaszt benyújtották, tájékoztatja a panaszost a döntésről.
42. A fenti 15. pontban kifejtésre került, hogy a békés vitarendezésnek nem feltétlenül az a célja, hogy a panasz tárgyának egészére kiterjedjen, azaz a panasznak lehetnek olyan részei, amelyet a fő felügyeleti hatóság nem talál alkalmasnak békés vitarendezésre. Amint arra a 33. és azt követő pontokban már rámutattunk, ez valószínűleg azt követeli meg, hogy a fő felügyeleti hatóság gondosan mérlegelje, hogy a békés vitarendezés egyáltalán még a többi rész esetében is megfelelő-e. Mindazonáltal, amennyiben a fő felügyeleti hatóság úgy ítéli meg, hogy helyénvaló a panasz bizonyos részeinek rendezése és a fennmaradó kérdések „standard” (azaz nem békés) megközelítés alkalmazásával történő kezelése, ez az egész eljárásra és annak eredményére egyértelműen ki fog hatni.
43. Az ilyen összetett helyzetben felmerülő különböző lehetőségeket a döntéstervezet feltöltése előtt kell bemutatni az érintett felügyeleti hatóságoknak, amelynek ezt követően indokolást kell tartalmaznia arra vonatkozóan, hogy a panasz mely aspektusait rendezték végül békés vitarendezés útján, és mely szempontok vezették a fő felügyeleti hatóságot az érintett kéréseinek visszautasításához vagy elutasításához vagy elfogadásához. Az utóbbi szempontok (azaz részleges elutasítás/visszautasítás) esetében az egységességi eljárás következő lépéseit az általános adatvédelmi rendelet 60. cikkének (9) bekezdése fogja szabályozni. A fő felügyeleti hatóság dönthet úgy is, hogy a panasz egyéb részeit tovább kell vizsgálni, és ezért különböző megoldásokat javasolhat az érintett felügyeleti hatóság(ok)nak, ideértve az e részekre vonatkozó külön saját kezdeményezésű eljárás megindítását; erről a döntéstervezetet kísérő tájékoztatóban is egyértelműen említést kell tenni.

3. példa:

Az érintett az érintett felügyeleti hatósághoz beérkezett és ellenőrzött panaszában azt állítja, hogy az adatkezelő nem válaszolt az általános adatvédelmi rendelet 15. cikke szerinti, a személyes adataihoz való hozzáférési jogának gyakorlására irányuló kérelmére, és ennek megfelelően nem tette lehetővé számára, hogy az általános adatvédelmi rendelet 16. cikke alapján a rá vonatkozó, véleménye szerint pontatlan információk helyesbítését kérje. Az érintett felügyeleti hatóság nem kísérelte meg békés úton rendezni a panaszt. A fő felügyeleti hatóság, amelyhez az érintett felügyeleti hatóságtól érkezik a panasz, úgy véli, hogy a releváns jellemzők fényében helye van a békés vitarendezés megkísérlésének; ezt követően tájékoztatja az érintett felügyeleti hatóságot e szándékáról, és megkapja az érintett felügyeleti hatóság hozzájárulását (amely e tekintetben felveszi a kapcsolatot a

panaszossal). A fő felügyeleti hatóság felveszi a kapcsolatot az adatkezelővel, és felkéri, hogy tegyen eleget a kéréseknek. Az adatkezelő eleget tesz a hozzáférés iránti kérésnek, azonban nem szándékozik helyesbíteni a panaszossal kapcsolatos birtokában lévő információkat egy olyan kifizetési kérelem miatt, amely a panaszossal szemben ezen információk alapján folyamatban van. A fő felügyeleti hatóság döntéstervezetet nyújt be az érintett felügyeleti hatóságnak, amely tartalmazza az ügy rövid leírását, a hozzáférés iránti kérelem javasolt rendezését és a vonatkozó feltételeket; ugyanakkor a fő felügyeleti hatóság tájékoztatja az érintett felügyeleti hatóságot, hogy külön eljárást indít annak kivizsgálására, hogy az adatkezelő elutasította-e a panaszos helyesbítési kérelmét. Az érintett felügyeleti hatóság indokolt és releváns kifogásainak hiányában a fő felügyeleti hatóság elfogadja a hozzáférés iránti kérelem békés rendezéséről szóló döntést, és értesíti arról az adatkezelőt, az érintett felügyeleti hatóság pedig az általános adatvédelmi rendelet 60. cikke (7) bekezdésének második mondata értelmében tájékoztatja a panaszost arról.

3.2.3 Az 56. cikk (2) bekezdése szerinti ügyek

44. Az egységességi mechanizmus szabályától való eltérést az általános adatvédelmi rendelet 56. cikkének (2) bekezdése szerinti úgynevezett „helyi ügy” képviseli. E tekintetben – amint azt már említettük¹⁶ – hivatkozni lehet a (131) preambulumbekendésre, amely a helyi hatással bíró, határokon átnyúló „adatkezelési tevékenységekkel” összefüggésben említi a „békés vitarendezést”.
45. A (131) preambulumbekendést valójában akkor is figyelembe kell venni, ha az ügyről megállapítják, hogy azt helyileg kezelendő, azaz azt az 56. cikk (2) bekezdése értelmében annak az érintett felügyeleti hatóságnak kell kezelnie, amelyhez a panasz érkezett. A (131) preambulumbekendés azáltal, hogy alátámasztja azokat a lehetőségeket, amelyekkel a felügyeleti hatóságok élhetnek az ilyen ügyek kezelése tekintetében, értelmezési segédletként szolgál. Az érintett felügyeleti hatóságokat kifejezetten felkérjük, hogy törekedjenek a békés vitarendezésre („az adatkezelővel békés vitarendezésre törekszik”), ha olyan ügyről van szó, amelynek kizárólag helyi hatása és kisebb hatásai vannak. A (131) preambulumbekendés ezért azt javasolja, hogy az érintett felügyeleti hatóság lehetőség szerint „helyi ügyekben” törekedjen békés vitarendezésre (ha ez egyáltalán lehetséges, ismét a 11. és 12. pontban meghatározott feltételekre figyelemmel).
46. Amint arra már rámutattunk, mivel az egységességi mechanizmus keretében folytatott együttműködés célja a „konszenzus” elérése és az ilyen együttműködés megköveteli, hogy az érintett felügyeleti hatóság és a fő felügyeleti hatóság „minden releváns információt” cseréljen ki egymással, a fő felügyeleti hatóságot adott esetben tájékoztatni kell a lebonyolított vitarendezésekről, mivel a panaszt megalapozó jogsértés vagy meg nem felelés „rendszerszintű” voltát teljeskörűen csak a fő felügyeleti hatóság tudja felmérni.
47. Az Európai Adatvédelmi Testület emlékeztet arra, hogy előfordulhat, hogy miközben a panaszos elégedett a vitarendezéssel, különösen azért, mert teljes körű hozzáférést biztosítottak számára, adatait kérésének megfelelően helyesbítették, vagy adatainak törlése megtörtént, az érintett felügyeleti hatóság által elért vitarendezés nem meríti ki a fő felügyeleti hatóság rendelkezésére álló

¹⁶ Lásd a 23. és a 24. pontot.

jogorvoslati lehetőségeket. Tulajdonképpen függetlenül attól, hogy sikerült-e a vitát békésen rendezni, a fő felügyeleti hatóságnak lehetősége van arra, hogy ebben az esetben (hivatalból) hivatalos vizsgálatot indítson, aminek következtében a teljes egységességi eljárás működésbe lép az általános adatvédelmi rendelet 60. cikkének megfelelően. A fő felügyeleti hatóság minden esetben dönthet úgy, hogy hasonló körülmények között többek között más érintett felügyeleti hatóságok által közölt ismételt jogsértések esetén vagy az érintettek kéréseinek való meg nem felelés esetén vizsgálatot végezzen és az említett adatkezelő tevékenységi központjával szemben korrekciós intézkedéseket hozzon, ideértve a bírságok kiszabását is.

48. Az 56. cikk (2) bekezdése szerinti eljárás keretében az érintett felügyeleti hatóságnak releváns információkat kell szolgáltatnia a fő felügyeleti hatóság számára, valamint mérlegelnie kell a kölcsönös segítségnyújtást, és intézkedéseket kell bevezetnie a hatékony együttműködés érdekében, ideértve a vitarendezés eredményére és/vagy hatáskörei az általános adatvédelmi rendelet 56. cikkének (5) bekezdése értelmében történő teljes körű gyakorlásának eredményeire vonatkozó információkat is.

4 JOGI KÖVETKEZMÉNYEK ÉS GYAKORLATI AJÁNLÁSOK

4.1 A megfelelő ügyintézés elvének alkalmazása a békés vitarendezési eljárásra az egységességi mechanizmus összefüggésében

49. A fent vázoltak szerinti, az egységességi mechanizmus összefüggésében folytatott békés vitarendezési eljárást¹⁷ a megfelelő ügyintézéshez való jog általános elvére figyelemmel, valamint a tisztességes eljárásnak az általános adatvédelmi rendelet (129) preambulumbekzdésében és 58. cikkének (4) bekezdésében említett általános elvével összhangban kell értelmezni: Vagyis a békés vitarendezési eljárásnak, amelyet az ilyen típusú közigazgatási jogorvoslat igénybevételére felhatalmazott felügyeleti hatóság alkalmaz, minden esetben tiszteletben kell tartania a megfelelő ügyintézés elvét és a tisztességes eljárás elvét¹⁸.
50. Az érintett felügyeleti hatóságnak, amikor panasz érkezik hozzá, első lépésként tisztáznia kell az általános adatvédelmi rendelet 55. és 56. cikke szerinti konkrét szerepét¹⁹. E tekintetben hangsúlyozni kell a panasznak a felügyeleti hatósághoz történő benyújtását követő „ellenőrzési” szakasz fontosságát²⁰, függetlenül attól, hogy az adott ügy milyen útvonalon vagy csatornán halad tovább, mivel a vonatkozó elemeket már korai időponttól kezdve be kell illeszteni az aktába.

¹⁷ Lásd az „Általános jogi elemzés” című 3. részt.

¹⁸ Amely magában foglalja legalább mindenkinek a jogát arra, hogy az őt hátrányosan érintő egyedi intézkedések meghozatala előtt meghallgassák; mindenkinek a jogát arra, hogy a személyére vonatkozó iratokba a bizalmas adatkezeléshez, illetőleg a szakmai és üzleti titokhoz fűződő jogos érdekek tiszteletben tartása mellett betekintszen; az igazgatási szervek azon kötelezettségét, hogy döntéseiket indokolják.

¹⁹ Fő vagy érintett felügyeleti hatóság, az általános adatvédelmi rendelet korábbi 56. cikkének (1) bekezdése.

²⁰ Lásd WP244 rev. 01 és az Európai Adatvédelmi Testületnek az általános adatvédelmi rendelet 60. cikkének alkalmazásáról szóló 02/2022. sz. iránymutatásának 50. pontját.

51. A második lépésben a szóban forgó ügyet a részt vevő felek, azaz a panaszt benyújtó érintett, az adatkezelő(k) és a lehetséges adatfeldolgozó(k) szempontjából is meg kell vizsgálni. Kapcsolatuk és a panasz jellege határozza meg, hogy a békés vitarendezés eredményezhet-e megoldást, nevezetesen az adatkezelő általános adatvédelmi rendeletnek való megfelelését és az érintett elégedettségét. Végül, de nem utolsósorban az ilyen eljárások eredményét az egyes felügyeleti hatóságok esetében, valamint a részt vevő feleknél jelentkező jogi következményeket részletesebben meg kell vizsgálni annak értékelése érdekében, hogy az ügy végül alkalmas-e a békés vitarendezésre.
52. Ha az előzetes ellenőrzési eljárás során (amelynek célja többek között az is, hogy értékelje az általános adatvédelmi rendelet 56. cikke (2) bekezdésének alkalmazhatóságát) valamennyi érintett fél teljes körű megelégedésére (az előző szakaszban ajánlott módon elérve) sikerül békés úton rendezni a vitát, az érintett felügyeleti hatóságnak, amelyhez a panaszt benyújtották, nem kell továbbítania a panaszt a feltételezett fő felügyeleti hatóságnak (pl. az 56. cikk szerinti IMI-értesítés révén), mivel a panasz tárgya már nem áll fenn (vö. a 24. ponttal).
53. Annak a felügyeleti hatóságnak, amelyhez a panasz érkezik, azonban megfelelő időben tájékoztatnia kell az ügyről és az eredményről a fő felügyeleti hatóságot, például negyedévente (azaz például az önkéntes kölcsönös segítségnyújtási eljárás révén). Ennek célja, hogy a fő felügyeleti hatóság teljes mértékben betölthesse a szóban forgó adatkezelő/adatfeldolgozó (minden tekintetben) „egyetlen kapcsolattartója” szerepet (lásd az általános adatvédelmi rendelet 56. cikkének (6) bekezdését). Ha az érintett felügyeleti hatóságnak az előzetes ellenőrzési szakaszban egyáltalán nem sikerül békés rendezést elérnie, vagy csak a hozzá benyújtott és a fő felügyeleti hatóságnak bejelentett panasz részeit sikerül rendeznie, a sikertelen rendezésre vonatkozó információt minden esetben továbbítani kell a fő felügyeleti hatóságnak, mivel ez vitathatatlanul „releváns információ” az általános adatvédelmi rendelet 60. cikkének (1) bekezdése értelmében.

4.2 A fő felügyeleti hatóság által elért békés rendezést követő együttműködési eljárás

54. A békés vitarendezési eljárásnak tiszteletben kell tartania a különösen az általános adatvédelmi rendeletben (60. cikk, (129) és (143) preambulumbekzdés) említett feltételeket, mivel az érintett felügyeleti hatóság (az egységességi mechanizmus szerinti eljárás keretében a fő felügyeleti hatóság) döntését kell eredményeznie azt követően, hogy e döntést az együttműködési eljárás keretében megállapították. E tekintetben hivatkozni kell a fő felügyeleti hatóság által benyújtandó döntéstervezet logikájával és tartalmával kapcsolatos elemzésre, amint azt a 60. cikkről szóló iránymutatás²¹ tartalmazza (lásd különösen a 109–111. pontot).
55. Ennek megfelelően az egységességi mechanizmus összefüggésében a valamely panasszal kapcsolatban elért békés vitarendezéshez az általános adatvédelmi rendelet 60. cikkének (3) bekezdésével összhangban a fő felügyeleti hatóság döntése szükséges, mivel ez a fő felügyeleti hatóság számára

²¹ Az Európai Adatvédelmi Testületnek az általános adatvédelmi rendelet 60. cikkének alkalmazásáról szóló 02/2022. sz. iránymutatása.

valamennyi határon átnyúló adatkezelési ügyben előírt kötelezettség. Ez egy „*sui generis*” döntés, amely megállapítja, hogy a fő felügyeleti hatóság az érintett felek (különösen az érintett, az adatkezelő) kölcsönös megalázkodására rendezte a panaszt.

56. A békés vitarendezés a felügyeleti hatóság néhány olyan hatásköre gyakorlásának tekinthető, amely nem vonja maga után az 58. cikk (2) bekezdésében említett korrekciós hatásköröket. Mindazonáltal, amint az a fentiekben kifejtésre került (lásd az 15. és 43. pontot), a nemzeti jogtól függően a fő felügyeleti hatóságot nem lehet megakadályozni abban, hogy ilyen hatásköröket még békés vitarendezési ügyekben is gyakoroljon.
57. Ennek megfelelően a döntéstervezetnek a következő információkat kell tartalmaznia:
- a panaszt részben vagy egészében békés úton rendezték,
 - a konkrét ügyben a békés vitarendezésre való törekvésre irányuló döntés alapjául szolgáló indokok,
 - a békés vitarendezés hatásköre a panaszban tárgyalt általános ügyekre figyelemmel,
 - hogy az adott panasz kezelését megszüntetik.
58. A döntéstervezet azt is jelezheti, hogy az állítólagos jogsértést orvosolták, és hogy ez hogyan történt.
59. Továbbá adott esetben a döntéstervezet és/vagy az érintett felügyeleti hatóság(ok) számára nyújtott releváns információk tájékoztatást tartalmazhatnak a tervezett korrekciós intézkedésekről, ami különösen akkor fordulhat elő, ha a békés vitarendezésre csak részben került sor.
60. A fő felügyeleti hatóságnak minden esetben átfogó módon tájékoztatnia kell az érintettet a békés vitarendezés következményeiről, különösen arról, hogy a vitarendezés a panaszkezelés megszüntetését eredményezi. A békés vitarendezés hatáskörére és következményeire vonatkozó információkat az érintett felügyeleti hatóság útján kell továbbítani, amely az érintett számára az egész folyamat során a fő kapcsolattartó. E célból a fő felügyeleti hatóság alkalmazhatja az IMI-mechanismusok részeként kidolgozott informális eljárásokat, különösen a 60. cikk szerinti „informális konzultációs” eljárást vagy a 61. cikk szerinti „önkéntes kölcsönös segítségnyújtási” eljárást annak érdekében, hogy közvetítse az ügy javasolt kimenetelét, és megismerje az érintett felügyeleti hatóságok véleményét, mielőtt megkezdene a döntéstervezet hivatalos terjesztését.
61. Mivel a tagállamok többségében a békés vitarendezés csak a panaszban érintett felekre (az érintettre, az adatkezelőre/adatfeldolgozóra és adott esetben a felügyeleti hatóságra is) vonatkozik, és az adatkezelő vagy -feldolgozó vállalja a jogsértés orvoslását és az általános adatvédelmi rendeletnek való megfelelést biztosító intézkedések végrehajtását, a vitarendezés hatásköre csak a panasz részeire terjedhet ki. Ebben az esetben a panasz többi része a fő felügyeleti hatóság további vizsgálatának és határozatának tárgyát képezi.

4.3 Békés vitarendezés az 56. cikk (2) bekezdése szerinti ügyekben

62. Ami a békés vitarendezéseket illeti azokban az esetekben, amikor az érintett felügyeleti hatóság adott panaszt az 56. cikk (2) bekezdése szerint (azaz helyi ügyként) kezel²², a felügyeleti hatóságnak szem előtt kell tartania az átláthatóság és a következetesség szükségességét, amely az egységességi mechanizmus szerinti rendszer egészének alapját képezi, és ezért gondoskodnia kell arról, hogy az ilyen ügyekre vonatkozóan rendszeres (adott esetben összesített) tájékoztatást nyújtson a többi felügyeleti hatóságnak.
63. Az érintett felügyeleti hatóságnak különösen az IMI-rendszeren keresztül kell tájékoztatnia a fő felügyeleti hatóságot a helyi ügy eredményeként elért vitarendezésről (ha az megvalósult). Mivel a vitarendezés az érintett felügyeleti hatóság által helyben kezelt panasznak csak egy részére terjedhet ki, az érintett felügyeleti hatóság további (többek között korrekciós) intézkedéseket hozhat azon fennmaradó részek tekintetében, amelyeket a fent leírt módon nem sikerült a felek megelégedésére szolgáló módon rendezni. Az érintett felügyeleti hatóságnak a 77. cikk (2) bekezdésének megfelelően tájékoztatnia kell a panaszt arról, hogy a panasz fennmaradó részeit fel fogják dolgozni.

²² Az általános adatvédelmi rendelet 56. cikkének (5) bekezdése értelmében „az ügyben” az érintett felügyeleti hatóság „jár el a 61. és a 62. cikknek megfelelően”, azaz valamennyi hatáskörének gyakorlásával (az általános adatvédelmi rendelet 56. cikkének (1) bekezdése szerint is).

1. MELLÉKLET: ADOTT ÜGY BÉKÉS VITARENDEZÉS ÚTJÁN TÖRTÉNŐ KEZELÉSÉNEK RELEVÁNS LÉPÉSEI

64. Az alábbi ellenőrző lista azokat a konkrét lépéseket szándékozza ismertetni, amelyeket abban az esetben kell követni, ha az ügy alkalmas lehet a békés vitarendezés keretében történő rendezésre. Az ellenőrző listát ezért nem úgy kell értelmezni, hogy az a különböző kimeneteket bemutató „igen/nem” döntési fa, hanem inkább az eljárás különböző konkrét szakaszainak, valamint a bevált gyakorlatként meghozandó releváns lépéseknek az áttekintése. Míg az 1) szakasz az ügy alapvető tényeit idézi fel, a 2)–5) szakaszban található négyzetek egyike bejelölésének elmulasztása oda vezethet, hogy a hatóságnak további lépéseket kell tennie.

Ellenőrző lista: Az ügy békés vitarendezés útján történő kezelésének lépései

1) Az ügy háttere

-) Hogyan kezdődött el az eljárás?
 - Panasz
 - Médiabeszámolók, hivatalból indított vizsgálatok stb.
 - Érintett harmadik személyektől származó célzások

-) Milyen az ügy jellege?
 - Helyi ügy (az általános adatvédelmi rendelet 56. cikkének (2) bekezdése és (131) preambulumbekzdése)
 - Határokon átnyúló jellegű adatfeldolgozási ügy

-) Békés vitarendezésre alkalmas ügy, mivel (vö. a 14. ponttal)
 - o korlátozott számú az ügyben érintett érintettek száma
 - o rendszerhiba nem felismerhető
 - o véletlen vagy akaratlan adatvédelmi jogsértés
 - o a személyes adatok korlátozott száma
 - o a jogsértés hatásai nem komoly időtartamúak/nem súlyos jellegűek
 - o a további jogsértések jövőbeni elkövetésének valószínűsége
 - o nincs társadalmi jelentőség/közérdek, vagy ezek kis mértékűek
 - o ...

2) Korai együttműködés más felügyeleti hatóságokkal (adott esetben)

) Az eljárás során már megtett bármely intézkedés hatásai
(pl. adott esetben a fő felügyeleti hatóság esetében: Tett-e kísérletet már az érintett felügyeleti hatóság a békés vitarendezésre az előzetes ellenőrzés keretében?)
.....

) A fő felügyeleti hatósággal konzultáltak (adott esetben)

- A panasz lefordított változata
- Az érintett és az adatkezelő közötti korábbi kommunikáció
- Egyéb fontos információ

) Más érintett felügyeleti hatóságokkal konzultáltak

- A panasz lefordított változata
- Egyéb fontos információ

3) Konzultáció valamennyi érintett féllel, korai szakaszban

) Érintett

- Az általános adatvédelmi rendelet 77. cikkének (2) bekezdése szerinti általános tájékoztatás megtörtént
- A békés vitarendezéshez fűződő általános érdek fennállása
- Az ügy különleges kezelésének nincs egyéb oka
- Ezt az információt megosztották az érintett felügyeleti hatósággal és adott esetben a fő felügyeleti hatósággal

) Adatkezelő/adatfeldolgozó

- Hivatalos meghallgatásra sor került
- Az adatkezelő/adatfeldolgozó kész megállapítani a jogi követelményeknek való megfelelést
- Van esély arra, hogy megfelelő időtartamon belül elérjék a megfelelést
- Ezt az információt megosztották az érintett felügyeleti hatósággal és adott esetben a fő felügyeleti hatósággal (pl. nem hivatalos konzultáció útján)

) Harmadik fél (adott esetben)

- Harmadik fél jogai nem érintettek
- Harmadik feleknek nincs olyan joga, amely kizárná a megállapodást (pl. mert ha a panaszos hozzáférés iránti kérelmének helyt adnak, az hatással van valamely

harmadik fél adatvédelmi jogaira)

4) Sor került-e eredményes békés vitarendezésre?

-) Az érintett elégedettségét igazolják
- Orvosolják a jogsértést, amelyről értesítést kapott
 - Az érintett nem emel kifogást
 - Az érintett megfelelő időn belül ismét Önhöz folyamodott

-) Az adatkezelő/adatfeldolgozó bizonyítékot nyújtott be a megfelelésről

-) Adott esetben: A fő felügyeleti hatóság/az érintett felügyeleti hatóság megkapta ezt az információt

5) Megfelel-e a végleges döntés az általános adatvédelmi rendelet 60. cikkének (az egységességi mechanizmus szerinti ügyekben)?

-) A döntés tartalmaz minden releváns információt (vö. az 57. ponttal és az azt követő pontokkal)
-) Az (adott esetben: felülvizsgált) döntéstervezetet az IMI-n keresztül terjesztették
- A döntéstervezetet megküldték
 - Nem merült fel indokolt vagy releváns kifogás
 - Merültek fel indokolt vagy releváns kifogások, de mindegyik kifogást fel lehetett számolni
-) A végleges döntést az IMI-n keresztül terjesztették
- Az adatkezelőt/adatfeldolgozót értesítették a döntésről
 - Az érintettet tájékoztatták a döntésről

2. MELLÉKLET: AZOK AZ ORSZÁGOK, AHOL A NEMZETI JOGSZABÁLYOKKAL ÖSSZHANGBAN NEM LEHETSÉGES A BÉKÉS VITARENDEZÉS

65. Az alábbi országok jelezték, hogy nemzeti jogszabályaikkal összhangban nem lehetséges a békés vitarendezés:

- Ciprus
- Cseh Köztársaság
- Dánia
- Észtország
- Finnország
- Franciaország
- Görögország
- Málta
- Lengyelország
- Portugália
- Szlovákia
- Szlovénia
- Spanyolország
- Svédország